

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtcu.)

Štev. 8.

Ljubljana, dné 1. avgusta 1895.

III. tečaj.

Bodi bogoljuben in priden!

Neka bogoljubna mati je bila na smrtni postelji. Tu pokliče svojega desetletnega sinka Ivančka in mu pravi: »Mi smo revni, kakor veš, in jaz ti morem tedaj le malo ali nič zapustiti; le dober nauk ti še hočem dati, predno se ločim s sveta. Obljubi mi, da ga boš spolnoval ves čas svojega življenja! Ti utegneš katerikrat priti med ljudi, kateri nočejo o Bogu ničesar vedeti, ali ga celó zaničujejo. Nikar tacih ne poslušaj, marveč misli, da vse dobivamo od Boga in da smo mu največjo zahvalo dolžni. On je naša največja in najljubeznivejša dobrota! On ti bodi tolažba v življenju in smrti!«

Ivanek pride po materini smrti k nekemu sorodniku, ki je bil izvrsten slikar, in se pri njem nauči te lepe umetnosti. Čeravno je bil jako spreten, vendar se mu je slabo godilo. Denarja ni imel, a tudi ne dobrih prijateljev, da bi ga bili priporočili; stanoval je v jako uborni sobici pod streho; brez kruha, brez pomoči — začel je že skoro obupovati. V tej hudi stiski pa se spomni nauka svoje matere in se zaupno obrne do nebeškega Očeta, kateremu je ves čas zvesto služil, kakor

ga je bila naučila dobra mati. In res nenadno dobi delo; čeravno mora za nizko ceno narediti, zasluži si vendar tristo frankov. Za ta denar si kupi obleke, perila, čevlje, česar je bil že zelo potreben. Ostane mu še sto frankov. Za to si hoče posteljo napraviti, ker do sedaj je moral na tleh spati. Tu zvé, da bo v bližnji hiši dražba po nekem umrlem rokovičarju in tudi na prodaj nova dobra postelja z rjuhami in vso opravo. S strahom sicer gré, češ, da za tako majhen denar ne bode dobiti tako lepe postelje. Vendar sreča mu je mila, posteljo dobi za 75 frankov. Noben kralj ni bil bogatejši in srečniši memo njega! Hitro spravi dragoceno pridobitev domov in misli ta večer nekoliko poprej iti k počitku — na novo lepo posteljo. A imel je še 25 frankov v žepu in nekako močno ga vleče zopet k dražbi, da bi si po tako nizki ceni nakupil še kaj drugega potrebnega. Temu notranjemu glasu se ne more dalje ustavljati; zopet hiti nazaj in pride, ko je dražba že skoro pri kraju. Le še nekatere stare reči so se prodajale za jako nizko ceno, kar je vzbudilo mnogo smeha ali celo zaničevanja med občinstvom.

Sedaj pride še na vrsto razpelo, vse zaprašeno in zamazano; ljudje so si roke brisali, ko so je dalje podajali na ogled. »Iz svinca je«, pravi nekdo, »jaz plačam pol franka.« »Jeden frank,« zakliče drugi. Smejejo se in norčujejo s podobo križanega Zveličarja. Pobožni Ivan se prestraši, ko sliši tako zaničevati sveto podobo. Vživo se spominja materinega nauka na smrtni postelji in da bi otel nadaljnemu zaničevanju sveto razpelo, zakliče: »Pet frankov!« Notar mu poda z zaničljivim poklonom, kakor bi hotel reči: »Ti si pravi bebec!«

Drugo jutro začne Ivan razpelo snažiti, — kar zagleda v spodnjem delu neke črke, in ko še bolj posnaži, bere: *Benvenuto Cellini* (b. Čelini). Od veselja zavriska. Zakaj? Cellini je bil v Florenci na Toskanskem rojen in že ob svojem času preslaven mojster. Navadno so pri njem naročali kralji in knezi ter le bogati ljudje, in ker je izvrstno delal, mu tudi drago plačevali; delal je večinoma le iz zlata in srebra. Tudi ta križ je bila naročila neka francoska kraljica in iz Pariza je prišel v grad Versailles (b. Versáj). Ob času

francoske prekucije so zlobneži ta grad napadli in oropali ter odnesli tudi križ. Že takrat je gotovo večkrat v blato padel in pozneje se je v prahu valjal med drugo šaro, dokler ni prišel v prave roke. Ves vesel nese Ivan osnaženi križ k zlatarju, naj ga tehta in ceni. »Gospod!« vsklíkne zlatar, »vi ste bogat mož! Dvojni zaklad imate! Prvič je to dragocena umetnija nenavadne lepote in drugič je čisto zlato! Križ je 20 funtov težak. Že zlato vrže 50 tisoč frankov; in toliko vam še danes plačam. Če se pa še umetnija prišteje, utegnete dobiti vsaj 60 tisoč frankov. Jaz sem znan na kraljevem dvoru in rad vam posredujem.«

Kdo je bolj vesel te ponudbe, kakor naš Ivan? Takoj se napotita h kralju.

Kralj je prekrasnega križa toliko vesel, da mu takoj odšteje 60 tisoč frankov. Ob jednom mu mora Ivan tudi še vse drugo dopovedati. Ko sprevidi, da je spreten slikar, naroči pri njem svojo sliko; hitro se razširi slava mladega umetnika in odslej mu ne manjka naročil. Srečen je!

Da, pošteno in bogoljubno vedenje pa stalna pridnost je najboljša podlaga srečnemu življenju. Ako hočete kdaj srečni biti, sedaj veste, kaj vam je storiti.

Kedaj osivijo naši lasje?

Nem, malo ste se začudili, češ, kaj bo pravil o sivih laseh nam, ko nas obseva še rajska pomlad človeškega življenja! Ali nam mari želi starosti!? Oj, nikar se ne hudujte, mladi prijatelji in prijateljice! Ni me napotila, da napišem te vrstice, ne žalostna starost, ne nje težave in nadloge, ampak le želja, da vam pokažem, kako lahko in hitro dobi srebrne lasce tudi mladi človek.

Videli ste že nemara prav slabega starčka, ki ni imel popolnoma sive glave, videli ste pa mogoče še krepkega moža, ki je ves osivel. Rekli boste takoj: Nekateri človek preje osivi, nego drugi. Kaj pa povzroči